

Spiral

skrevet af

Stefán Steinsen

Alzheimer sygdommen

Potemkin Filmskole

Steinsentivi@gmail.com

+45 91 83 04 70

Grete Løchtes Gade 7

8000 Aarhus C, Denmark

1 INT. STUDIE-MORGEN

CHARLOTTE ankommer til en bæk hvor der sidder en **ÆLDRE DAME(ANNE)** som har et armbånd på sin venstre hånd og holder et billede i hånden og en lille taske.

CHARLOTTE
God morgen.

ANNE
Det ser det ud til.

Anne kigger på Charlotte.

CHARLOTTE
Må jeg sætte mig her?

ANNE
Selvfølgelig må du det søde.

Charlotte sætter sig ned ved siden af damen og de kigger rundt, men uden og sige et ord. De sidder i stilhed.

ANNE
Jeg husker ikke hvornår vejret sidst har været så koldt og kedeligt.

CHARLOTTE
Ja, man kan næsten ikke kende det danske vejr mere.

ANNE
Er det ikke sjovt at man altid snakker om vejret?

...

CHARLOTTE
Hvad er det du har der i hånden?

Anne kigger fra billedet hun har i hånden til Charlotte og tilbage igen, hun er forbavset over at hun har noget i hånden og lidt usikker på hvad det er.

ANNE
(tøver) Det er.... det må være...ehhh/
Det er min mand og .... det må
være.... ehhh

CHARLOTTE
Ej hvor en smuk familie du har. Din

datter ligner dig meget.

ANNE

(smiler) Han var gammel gardner min mand, vi mødtes faktisk her, fordi han skulle... ja...jeg kan faktisk ikke huske hvad han skulle ordne.

CHARLOTTE

Det er heller ikke så vigtigt hvad han skulle ordne, bare du kan husker ham.

ANNE

Sig mig hvad hedder du egentlig?

CHARLOTTE

Charlotte

ANNE

Det er et flot navn, jeg synes det passer godt til dig.

CHARLOTTE

Tak

ANNE

Hvad laver du så her i dag?

CHARLOTTE

Jeg skulle mødes med en gammel veninde, men måske har hun glemt vores aftale.

ANNE

Så' det godt, du har mig at snakke med.

Anne smiler til Charlotte og Charlotte smiler tilbage. De snakker videre i godt humør.

2 INT. HUS/LEJLIGHED AFTEN

Charlotte sidder i stuen, hun er helt alene og isoleret i sit rodede hus. Tøj ligger i sofaen, børnetøj og legetøj. Der er ikke meget lys i stuen og Charlotte stirrer bare ud i luften.

3 INT. STUIDE-MORGEN 2 DAG

Charlotte ankommer til bænken og ser Anne sidde der igen.

CHARLOTTE

God morgen.

ANNE

Det ser det ud til.

CHARLOTTE

Har du ventet længe?

Charlotte sætter sig på bænken, Anne kigger op på Charlotte meget forvirret.

ANNE

Uhhh.... på hvem?

Charlotte kigger på Anne

CHARLOTTE

Det må du undskylde, jeg er Charlotte.

ANNE

Det er et smukt navn, jeg hedder Anne.

Charlotte kigger ned, imens gnider Anne sine hænder på sine lår.

ANNE (CONT'D)

Det er godt nok koldt og kedeligt vejret i dag.

CHARLOTTE

Ja, det danske vejr ligner meget sig selv.

ANNE

Er det ikke sjovt at man altid snakker om vejret?

Anne tager en flaske ud fra sin taske. Charlotte får øje på "medicin" flasken og ser et stort logo med navnet 'Tic Tacs' på. Anne tager 2 piller og sluger dem.

ANNE (CONT'D)

Hvad sagde du dit navn var?

CHARLOTTE

Det var... Charlotte.

ANNE

Det er et smukt navn...Charlotte, jeg hedder Anne. Er du gift?

CHARLOTTE

Nej...ikke mere.

Anne ser på Charlotte

ANNE

Det er jeg ked af at høre.

De sidder begge to og stirrer ud i luften. Charlotte er tydeligvis stadigvæk ramt af at hun ikke er sammen med hendes mand mere.

Imens Anne snakker, fumler hun rundt i sin taske og åbner og lukker flere rum. Hun tager pillerne ud af sin taske, hun tager 2 og sluger dem.

ANNE (CONT'D)

Det er ikke sådan at blive gammel, så skal man hele tiden huske at tage sine piller, så man kan holde sig sund og rask.

CHARLOTTE

Man må gøre det man kan, for at holde sig i gang.

ANNE

Hvad var det egentlig du hed?

Charlotte trækker været dybt og svarer lidt usikkert

CHARLOTTE

Jeg hedder ... Charlotte

ANNE

Det var hyggeligt at møde dig Charlotte, men jeg skal til at hjemad.

CHARLOTTE

Skal jeg ikke følge dig hjem?

ANNE

Det må du gerne, det er altid hyggeligt med lidt selskab.

Charlotte smiler til Anne.

4 INT. HUS/LEJLIGHED MORGEN/AFTEN

Charlotte står i køkkenet og stirrer ud af vinduet, rummet er blevet mørkere og rodet har kun vokset sig større.

5 INT. STUDIE-MORGEN 3 DAG

Charlotte ankommer til bænken hvor hun møder Anne igen, Charlotte sætter sig ved siden af hende.

CHARLOTTE

God morgen.

ANNE

Det ser det ud til.

CHARLOTTE

Hvordan har din dag været?

Anne kigger op på Charlotte med et forvirret blik. Charlotte ser hvor forvirret hun er.

CHARLOTTE

Mit navn er Charlotte.

ANNE

Det er et meget pænt navn, det hed min mor ogs'.

Charlotte smiler til Anne. Anne smiler tilbage og tager så sin "medicin" ud af tasken og tager 2 piller og sluger dem. Charlotte ser på Anne imens hun tager sin "medicin".

ANNE

Når man er gammel som mig bliver man nødt til at tage medicin, jeg tager 2 af de piller hver dag.

CHARLOTTE

Smager de godt?

Charlotte smiler lidt når hun spørger Anne.

ANNE

De smager faktisk af appelsin.

Charlotte smiler bare til Anne.

CHARLOTTE

Det er da ikke så dårligt.

ANNE

Hvad hedder du egentlig?

CHARLOTTE

...Jeg hedder... Charlotte.

ANNE

Det hed min mor også, det er et meget smukt navn.

...

ANNE (CONT'D)

Jeg hedder Anne.

Charlotte ser en lille pige løbe forbi og nu stopper hendes sociale batteri stopper og nu sidder hun og stirrer lige ud og ser ked af det. Anne opdager det.

ANNE

Ja men hvad er der i vejen søde.

Charlotte har lidt svært med at sige det hun vil sige.

CHARLOTTE

Det er bare så svært lige nu med både at balancere arbejde, bruge tid sammen med min datter og være der for min....

Charlotte bliver afbrudt af Anne.

ANNE

Det beklager jeg rigtig meget søde, jeg ville også have ønsket, at have fået mere tid sammen med min mand, inden han døde.

Anne kigger ned på billedet.

ANNE (CONT'D)

Min datter var virkelig ramt af hans død, de var bedste venner. Det gjorde virkelig ondt at se hende så knust.

Anne kigger på Charlotte

CHARLOTTE

Hvor er din datter nu, har i stadigvæk

kontakt?

ANNE (CONT'D)

Vi ser ikke hinanden så meget, jeg kan faktisk ikke huske hvornår vi sidst snakkede sammen.

Charlotte kigger væk fra samtalen.

CHARLOTTE

Det er jeg ked af at høre.

ANNE (CONT'D)

Det skal du ikke være, men husk på at familien altid er første prioritet her i livet. Du har dem ikke for evigt og de har ikke dig for evigt.

Charlotte svarer Anne i en meget ked af det tone.

CHARLOTTE

Ja.... det skal jeg nok huske.

Der er en kort stilhed imellem dem, de er begge rørte, men mest Charlotte, Anne tager Charlottes hånd.

ANNE

Du minder faktisk lidt om min datter.

CHARLOTTE

Gør jeg det?

ANNE

Ja, i har lidt samme måde at snakke på. Hende er jeg sikker på du vil synes godt om.

CHARLOTTE

Ja, det ville jeg sikkert, jeg håber, jeg en dag er så heldig at møde hende.

ANNE

(griner) Så må du hilse hende fra mig, hvis du ser hende før jeg gør.

Charlotte græder lidt endnu, men går over i at grine og Anne griner med. De sidder og snakker med hinanden.

6 EXT. PARKEN-MORGEN MONTAGE

Charlotte tager i parken hver dag for at møde Anne. De

snakker og hygger. Det sker 10 gange. Med tiden er Anne begyndt at bruge støtte hjælpemidler.

7 INT. HOSPITAL-MORGEN

Et stykke tid er gået og Charlotte sidder ved siden af en hospitalsseng som Anne ligger i, Charlotte holder fast om hendes hånd som om hun aldrig vil slippe. Anne har et armbånd på. Anne ser meget svag og syg ud. Anne sover, men vågner stille op. Billedet som Anne havde ligger på hospital bordet.

CHARLOTTE

God morgen.

Anne svarer Charlotte meget svagt.

ANNE

Ja, det er det.

Charlotte griner lidt med tårer i øjnene. Anne taler så svagt at Charlotte kan mærke at hun ikke har meget tid tilbage.

CHARLOTTE

Jeg vil bare takke dig for alle de gode stunder vi har tilbragt sammen.

ANNE

Hvem er du?

CHARLOTTE

Jeg er Charlotte

Anne siger Charlottes navn som om hun kan huske hende.

ANNE

Charlotte?

CHARLOTTE

Ja.

Charlotte smiler igennem sin tårer.

ANNE

Charlotte, jeg tror, mi... min...
datter hedder Charlotte.

Charlotte græder og griner på samme tid.

CHARLOTTE

Ja det gør hun! Det gør jeg!

Anne kigger på Charlotte og holder hendes hånd med begge sine hænder. Anne husker sin datter en sidste gang.

ANNE

Min skønne Charlotte.

8 INT. STUDIEBÆNK-MORGEN

Charlotte sidder på den samme bæk som hun gjorde med sin mor men denne gang sidder hun på sin mors side og holder hendes armbånd i hånden. Hun kigger ned på armbåndet og holder sit blik i et stykke tid, indtil hendes datter pludseligt kommer løbende hen til bænken og hopper op og holder hende i hånden.